

33 Dre til 23,400 Kr., og desuden har den en aarlig Udgift til Forrentning og Afbetaling paa Bygningen af 10,000 Kr. og betaler i Skatter og Afgifter 2,500 Kr. Altsaa alene disse Poster udgøre en aarlig Udgift paa 36,000 Kr., og samtidig er Fondens Indtægt af Udstillingerne gaaet ned i Aarene 1883-84 til 1893-94 fra 43,651 Kr. 95 Dre til 28,203 Kr. 75 Dre, altsaa en meget betydelig Nedgang. Foruden disse 28,000 Kr. har Udstillingsfonden en Renteindtægt af ca. 14,000 Kr. Men ærede Medlemmer ville se, at der ikke bliver meget tilbage til Fondens aarlige Udgifter, til Foraarsubstillingens Indretning, til Fondens Administration o. s. v. Derfor kan man nok forstaa, at Fondens Bestyrelse kan være betænkelig ved at miste en Indtægt af 16,000 Kr., som den har haft i Leje af Malerisamlingen; men derved er jo intet at gøre. Det, som væsentlig har forringet Udstillingsfondens finansielle Stilling, er den Omstændighed, at der i de senere Aar ved Siden af de aarlige Udstillinger paa Charlottenborg har dannet sig forskellige andre Udstillinger, „den fri Udstilling“ og andre. Jeg skal ikke komme ind paa at undersøge Grundene hertil og skal heller ikke paa nogen Maade sælde nogen Dom om, hvorvidt det er berettiget eller uberettiget, at Kunstnerne saaledes have delst sig i flere Kredse, der hver har haft sin særlige Udstilling. Jeg skal kun udtale, at denne Spredning af Kræfterne selvfølgelig vil gøre det meget vanskeligt og i Længden aldeles umuligt for Udstillingsfonden at varetage sit egentlige Formaal, og blive den Støtte for gamle og trængende Kunstnere, den er bestemt til at være, og hvis den ikke kan blive dette, er det klart, at det ikke vil komme til at gaa ud over en enkelt Retning blandt Kunstnerne, men over det samlede Kunstnersamfund. Jeg skal derfor henstille til den ærede Minister, om der ikke kunde gøres noget for at raade Bod paa den Kalamitet, som nu truer Udstillingsfonden og Kunstnersamfundet. I Berlin har der, saa vidt jeg ved, været lignende Stridigheder mellem de forskellige Retninger. Man har ogsaa der haft konkurrerende Udstillinger paa forskellige Steder, men efter hvad der er mig sagt, er man der kommen ud over det paa en Maade, som har vist sig tilfredsstillende. Man har nemlig faaet de forskellige Udstillinger til til Dels at samvirke. Hver har beholdt sin særegne Censur og sin særegne Karakter, men der har været et Samarbejde imellem dem, og det har givet et godt økonomisk Resultat. Jeg skal henstille, om man ikke nu, da man jo dog faar god Plads i Udstillingsbygningen paa Charlottenborg, kunde uden at blande

sig i de forskellige kunstneriske Retningers Kamp, faa dem til at enes om at benytte den samme Bygning til de forskellige Udstillinger. Selvsølgelig maatte det ske under en saadan Form, at den kunstneriske Frihed kunde bevares, men jeg kan ikke se andet, end at det godt kunde lade sig gøre, fordi man udstillede i samme Bygning og i Fællesskab støttede et saadant fælles Formaal som det, Udstillingsfonden har, nemlig at være en Hjælpekasse for gamle trængende Kunstnere. Denne Opgave skulde man dog synes maatte være fælles for alle Kunstnere, hvilken Retning de for Resten tilhøre. I hvert Fald tror jeg at kunne sige, at Kunstnerne ikke kunne gøre Requing paa Statens Støtte, hvis de ved indbyrdes Rivninger selv skulde forarsage, at Udstillingsfonden ikke kan løse den smukke Opgave, som er stillet den. — Forslagene under Nr. 105—109 angaa selve det ny Kunstmuseum. Efter at Udvalget har faaet Oplysning om det store Arbejde, der kommer til at paahvile Iyrbøderen ved det ny Museum, ere vi gaaede ind paa Ministerens Forslag om at give ham en Løn af 1,000 Kr. og en fast Medhjælper med 800 Kr. Jeg skal blot sige, at Udvalget unægtelig ikke havde tænkt sig, at man ved Kunstmuseets Opførelse var gaaet til saa ødel en Indretning af Varmeapparatet, som sket er, blot for at undgaa, at der kom en Dampforsten paa Museet. — Den Plan, som foreligger til en Udvidelse af Skulptursamlingen, er jo endnu kun en enkelt Mand's. Det er et Udlast af Professor Julius Lange, og Udvalget er ikke endnu paa det rene med, hvorledes det skal stille sig dertil. Man mener, at Planen nærmere maa undersøges; der maa undersøges, om Samlingen skal anlægges væsentlig efter kunsthistoriske eller væsentlig efter rent kunstneriske Hensyn, og Udvalget har derfor ikke villet gaa ind paa den Bevilling, der er foreslaaet, af 10,000 Kr. aarlig i 10 Aar for ikke derved paa nogen Maade at binde sig til den foreliggende Plan, som — det skal jeg blot indskyde — man i øvrigt har fundet meget tiltalende ved, hvis man overhovedet vil gaa den Vej at gøre Samlingen til en Afstøbningsamling, som viser Skulpturens Udvikling til de forskellige Tider og hos de forskellige Folk. Man er derimod indtil videre gaaet ind paa at forøge Summen paa Samlingens Vedligeholdelses- og Fornylseskonto med 5,000 Kr. til Anskaffelse af Afstøbninger til Skulptursamlingen, idet man nemlig gaar ud fra, at hvilken Plan man end i Fremtiden vil komme til at lægge for Skulptursamlingens Udvidelse, vil der altid være en Del Afstøb-